

Bestyrelsens beretning til generalforsamlingen 25/3-2019

I marts sidste år, da jeg overtog formandsposten her i lokalforeningen, havde bølgerne gået højt faktisk siden jeg meldte mig ind året før om eventuel sammenslutning af de to foreninger DIS-Danmark og S sammenslutningen af Slægtshistoriske Foreninger. På de fleste tirsdagsgruppemøder blev det diskuteret ...

- Hvem ønsker det?
- Hvem får noget/mest ud af det?
- Hvem mister noget/mest?

Spørgsmål og svar, forum-skriverier og Fremtidsudvalg fløj rundt i luften, og jeg blev hele tiden ved at spørge mig selv: Når den enes forenings formand er næstformand i den anden forening og omvendt, og der er mange 'medlemssammenfald', hvor er så problemet? Kan det ikke løses internt i de to bestyrelser? Hvor ligger de gamle hunde begravet?

Først da vi fik Per Andersen hertil en tirsdag for at forklare intentionerne fra Fremtidsudvalgets side, hvor han sad, blev jeg lidt klogere ... i hvert fald så klog, at jeg kunne se det fornuftige. Flere = stærkere indflydelse over for myndigheder og institutioner.

På DIS-Danmarks ordinære generalforsamling 14. april blev sammenlægningen vedtaget, dog ikke med tilstrækkeligt stort flertal, så det skete på en ekstraordinær generalforsamling 5. maj 2018, hvor jeg var med for første gang. Der sad godt nok en på rækken foran mig, som sagde, at hvis det her blev vedtaget, havde hun sat sine sidste fødder i dette foretagende ... og det blev vedtaget, uden sværdslag.

Efterfølgende synes jeg, at Danske Slægtsforskere, som hele molevitten hedder nu, har klaret det meget godt at trække en streg i sandet og er begyndt forfra. Man skal finde sine ben at stå på, det var ikke to ens organisationer, man lagde sammen, men det kommer også efterhånden. Lokalforeningsrådet, som var en del af pakken, blev stiftet i oktober. Det er i princippet de lokalforeninger, der har partnerskabsaftale med DS, og som skal holde landsforeningen lidt i ørerne med kurser og andre initiativer. Lokalforeningsrådet vælger to repræsentanter til DS' bestyrelse, så der er tale om reel indflydelse. Til lokalforeningsrådets første 'rigtige' møde den 17. marts – sidste søndag - var Bent og jeg med.

Landsforeningens nye navn betyder også, at vi ønsker at skifte navn, som det fremgår af dagsordenen. Det er vigtigt, at vi trækker på samme hammel.

På de indre linjer har vi stor succes med både café-onsdagene i Espergærde i samarbejde med Espergærde bibliotek og læsegruppe-tirsdagene i Seniorcentret. Vi har en tydelig tilgang af medlemmer, og hver tirsdag spørger vi os selv om, hvornår vi skal tage 'dagligstuen' i brug. Indtil nu er det lykkedes os at klemme os sammen herinde. Der er dialog med Seniorcentret om, hvordan det praktisk kan lade sig gøre at være flere, og vi holder også øje rundt om i kommunen, selv om der ikke er meget der, der er til at betale. Tak til alle 'Tordenskjolds soldater', der får det til at fungere både tirsdag og onsdag – før, under og efter!

Vores "kursus i gotisk skrift" og "introduktion til slægtsforskning" kan være en indgang til foreningen, som det var tilfældet for mig. Tak til LOF for samarbejdet omkring disse kurser og ikke mindst en stor tak til underviser Merete Carstens, som er en virkelig inspirerende lærerkraft – talt af egen erfaring.

Vi har købt nyt udstyr til klubben – en computer, som Arkiv Digital er lagt ind på, og som kan lånes om tirsdagen til forskning i det svenske. Desuden er der købt en digital-projektor og lærred, alle disse indkøb er betalt af Helsingør kommune, som vi siger stor tak for.

Foredragene har været lidt la-la, idet vi har været nødt til at aflyse et enkelt foredrag, foruden dette års første foredrag. Det er aldrig sket før, så vidt man har fortalt mig. Det var ærgerligt, men Bent orienterede hurtigt, og Gerner var dørvagt for dem, der alligevel mødte op. Men foredragene er en vigtig del af aktiviteterne, også fordi de lokker folk til, der på grund af arbejde ikke kan komme om formiddagen.

Vi indledte foredragssæsonen med bysbarnet Erik Gøbel, som fortalte os om "Øresundstolden 1429- 1857". En spændende aften om den største guldgruppe i Helsingørs historie. I februar havde vi besøg af Michael Dupont, som talte om "Plejebørn og fattigvæsen". I forbindelse med sidste års generalforsamling hørte vi om "Arven efter forfædrene" med lokalarkivar Jytte Skaaning.

I efteråret 2018 indledte vi med foredraget "Husker du vor skoletid" med Peter Schøning og allerede få dage efter kom Anders Lindberg fra DIS-Syd i Sverige og fortalte os om "Søgning i svenske arkivalier" som oplæg til den svensk danske slægtsforskerdag. Interessen for denne dag har været vigende, og vi vil til dette års slægtsforskerdag invitere slægtsforskere fra hele hovedstadsområdet med, når det foregår på svensk side. At inddrage lidt mere bredt vil også stemme godt med den stemning, jeg fornemmede på lokalforeningsrådsmødet 17. marts – alle vil gerne dele og hjælpe hinanden, og det er vigtigt, at vi gør det ... lige fra udbredelse af nyttige links til gensidige invitationer.

Det sidste foredrag i 2018 med Museumsinspektør Morten Tinning fra M/S Museet for Søfart om "Danmark, Sikringsstyrken og 1. verdenskrig" blev desværre aflyst, men vil være i programmet for 2019-2020.

Flere af vores foredrag er for første gang afholdt i samarbejde med Folkeuniversitetet, hvilket har været med til at give en bedre økonomi på dette område, foruden der er kommet flere tilhørere udefra.

Årets forårsudflugt gik sidste år til Sct. Mariæ Kirke og Karmeliterklosteret og med efterfølgende frokost i Naverhulen. Som altid en hyggelig afslutning på en god sæson.

Da jeg sagde ja til at blive formand, var det på den betingelse, at bestyrelsen er et hold – og det er vi. Vi har lige skullet have styr på kommandovejene og arbejdsgangene men vi har et godt samarbejde og en god tone – så tak for det til jer alle, og tak for tilliden, I har vist mig.